

at Alderstillæget skal beregnes efter Tjenesteaar; men derimod er der Uenighed tilstede om, hvor højt man da skal gaa. Udvalget i sin Helhed har været enigt om, at Alderstillæget ikke skal være 500 Kr., saaledes som Regjeringen har foreslaaet det, men kun 400 Kr. hvert 5te Aar. Derimod mener Flertallet, at der skal være 4 saadanne Alderstillæg paa 400 Kr., saaledes at Lønnen altsaa kan stige med ialt 1,600 Kr. indtil 6,400 Kr., medens Mindretallet har ment, at det vilde være rigtigt at blive staaende ved det Nuværende, saa at Lønningen kun kunde stige med 3 Gange 400 Kr. altsaa med ialt 1,200 Kr., indtil 6,000 Kr. Vi have ikke kunnet se nogen Aarsag til paa dette Punkt at fravige den hidtil fulgte Regel, saa meget mindre, som det jo i Reglen er ældre Mænd, der rykke op paa de højeste Lønninger i den 1ste Lønningsklasse. Der er derfor ingen Aarsag til at lade dem stige i Alderstillæg saa langt frem i Tiden, at de først efter 20 Aars Forløb vilde kunne naae den højeste Lønning, thi det vilde jo da i mange Tilfælde blive paa et Tidspunkt, hvor deres egentlige Embedsdygtighed maatte antages for at være i Aftagen paa Grund af Alder. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale at stemme for Underændringsforslaget under Nr. 9 til det første Stykke af Vædringsforslaget under Nr. 8, og derefter for det første Stykke af Vædringsforslaget under Nr. 8, hvorimod jeg skal anbefale at stemme imod den anden Del af Vædringsforslaget under Nr. 8, som angaar 2den, 3die og 4de Lønningsklasse. Det er i den anden Del af Vædringsforslaget under Nr. 8, at Flertallet er afveget fra den Grundsetning, som Folkethinget, Rigsdagen og Regjeringen hidtil have fulgt med Hensyn til denne og mange andre Lønningslove, og hvorved vi altsaa vilde komme ind paa en Vej, hvis Konsekventer vi ingenlunde ere istand til at overse. Det maa erindres, at der foreligger for Lønningsudvalget — hvor jeg — 13 Lønnings- og Kontorholbslove, men der findes en Del vigtige Lønningslove, som ikke ere fremsatte for Rigsdagen endnu, og der er en Del vigtige Lønningslove, navnlig de militære, som foreligger for et andet Udvalg, og nærværende Udvalg har ikke været istand til at kunne overse Konsekventerne deraf. Det lader sig ikke gjøre som den ærede Ordfører at afvise disse Konsekventer ved at sige: Lad os holde os til Lovbæsenet og ikke se paa, hvorledes det vil blive ved de militære Stater og paa andre Steder. Hvis vi gjøre det her, lades vi let — Erfaringen viser det — ind paa det samme andre Steder, hvor det maasse er endnu mindre hensigtsmæssigt end her. Jeg antager, at hele Thinget vil stemme for Mindretalsforslagene under Nr. 10, 11 og 12, dersom anden Del af Vædringsforslaget under Nr. 8 bliver forfattet; hvis anden Del af Nr. 8 bliver vedtaget, bortfalde disse Forslag under Nr. 10, 11 og 12. Med Hensyn til Sætterne er der ikke

noget væsentlig Uoverensstemmelse mellem Flertallet og Mindretallet. Der er kun et enkelt Punkt, jeg skal opholde mig ved, det er Lønningerne under Nr. 2 til § 5, som ere fastslaaede af Regjeringen til 2,500 Kr., hvortil Flertallet slutter sig, medens Mindretallet foreslaar det nedsat til 2,400 Kr. Jeg skal i saa Henseende gjøre opmærksom paa, at af de Embeder, som der vil blive tilbage under Nr. 2 i § 5 efter det samlede Udvalgs Forslags Forslag, er der 9 Embeder, som før have været paa 2,000 Kr. og nu foreslaas til 2,400 Kr.; 22 Embeder have før haft 2,400 Kr. og ville nu efter Mindretallets Forslag fremdeles beholde 2,400 Kr. Et eneste Embede, nemlig Lovforvalterembedet i Frederiksfund, har hidtil haft en Løn af 2,600 Kr. Jeg ser ingen Aarsag til, at man for dette ene Embedes Vedkommende skulde forhøje alle de andre med 100 Kr. Hvad Embedet i Frederiksfund angaar, er det en meget ringe Post, det staar i Virkeligheden dels i Klasse med, dels under flere af de Embeder, som hidtil ere lønne med 2,400 Kr., ja endog saa under Embeder, der ere lønne med 2,000 Kr. Der er f. Ex. Lovforvalterposten i Hillerød, den staar ikke saa lidt over Lovforvalterposten i Frederiksfund med Hensyn til Indtægter og i andre Henseender, og med Hensyn til de øvrige Embeder, som her findes opførte, findes flere Poster, som der i og for sig ikke er nogen Aarsag til at beholde. Man er i det Hele taget inde paa den Vej, at lade enhver lille Savn have sin Lovdoppebørjelsemand, men jeg vilde ønske, at Regjeringen vilde følge den Anvisning, som allerede Udvalget i 1870 gav den daværende Regjering, og som den daværende Finansminister lovede at ville efterkomme, nemlig at gaa til at indrette Oppebørjelsesteder i Stedet for Lovforvalterposter paa saadanne mindre Lovdsteder. Mindretallet har nævnt flere, hvor der efter dets Mening kunde være Anledning dertil. Under de ugunstige Forhold, som have været tilstede i Udvalget, har man ikke stillet Forslag, men er nøjedes med en Hensstilling. Man drager hyppig en Sammenligning mellem Lovdembedsmænd og Postembedsmænd. Der er en anden Klasse, som man ogsaa kunde drage Sammenligning med, det er Jernbanebestillingsmændene. Denne Sammenligning kan saameget mindre forkastes fra Regjeringens og Spirens Side, som Jernbaneembedsmænds Lønninger ere fastsatte udelukkende af Regjeringen, uden at Thinget nogenlunde har stemt over dem. Jeg tror endog, at Thinget har opfordret til at sætte dem noget højere end Regjeringen, men Regjeringen har i alt Fald fundet disse Lønninger passende for de paagjældende Bestillingsmænd, og der vil man finde, at Stationsforvaltere, der maa sammenlignes med de laveste Lovdforvaltere, staa langt under samtlige Lovdforvaltere. Alle Stationsforvaltere af 1ste, 2den og 3die Klasse, hvorved